

De bewoners van Lanzarote bouwen muurtjes om de gewassen heen die zowel de wind tegenhouden als het vocht opvangen. Door het landschap te bestrooien met lavazand wordt 's nachts de condens opgevangen. Deze laag zorgt er eveneens voor dat het vocht minder snel verdampt.

De Canarische Eilanden liggen in de Atlantische Oceaan ten westen van Afrika, op dezelfde hoogte als Marokko. De archipel bestaat uit zeven bewoonde hoofdeilanden en zes kleinere eilanden

De Canarische Eilanden zijn geografisch gezien een deel van Afrika, maar politiek gezien behoren ze sinds de 15e eeuw tot Spanje.

Deze wandeling is enkel maar geschikt voor mensen met een goede conditie. Er zijn immers geen uitstapmogelijkheden. Eens je het park in bent dien je door te gaan tot het einde.

Wij kiezen ervoor om het traject te doen langs de bovenrand van beide kraters. Als je echter voor het onderste pad kiest is de wandeling iets korter en dien je geen hoogte te overwinnen.

Men kan wel met de auto tot het dorpje El Golfo (wijzelf zijn daar niet geweest) rijden. El Golfo bevindt zich aan de rand van het park. Hier, in El Golfo, op een magmakamer staand, wordt toeristen op verschillende manieren getoond hoe warm het op geringe diepte onder de grond is.

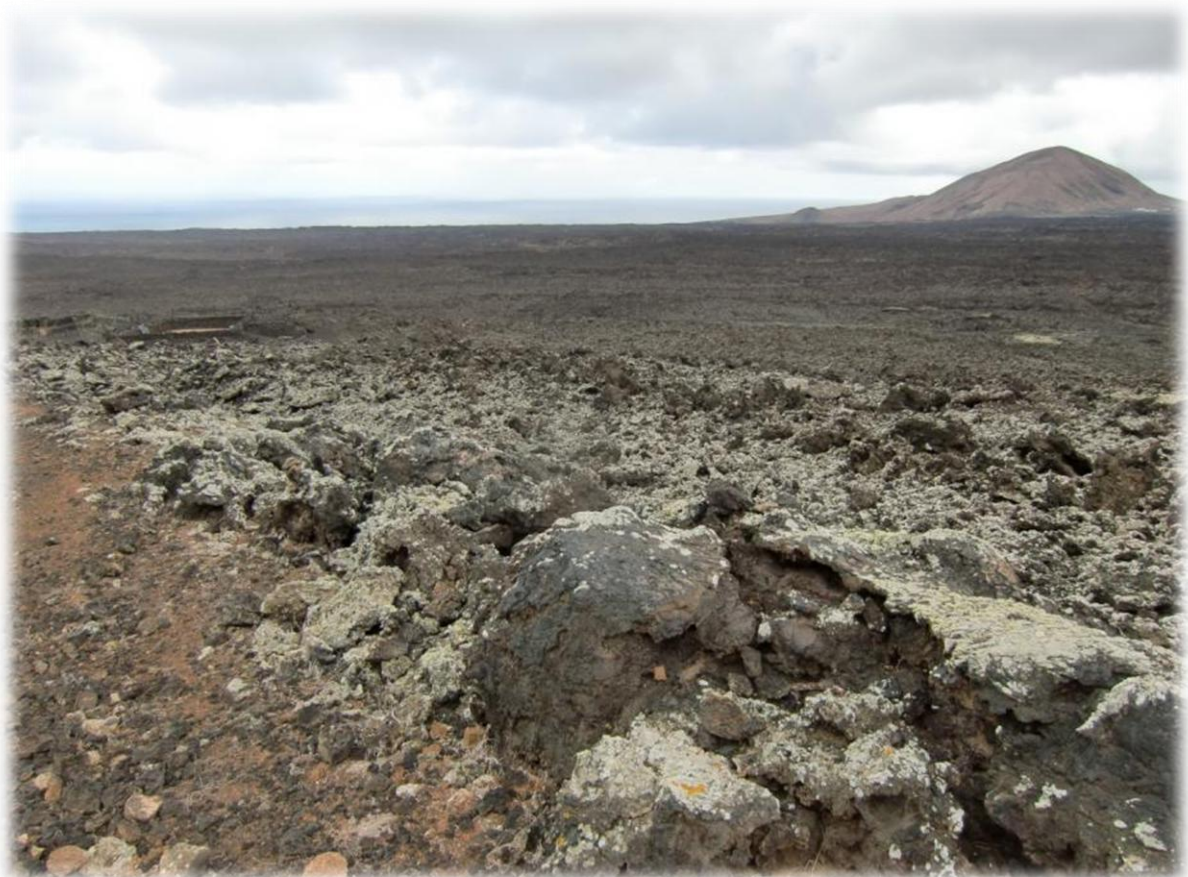

Op bovenstaande foto's zie je het begin van een regenboog en een volledige regenboog.

Grind op slechts 10 centimeter diepte kan niet in de hand worden gehouden omdat het te heet is. Als men hier op één meter diepte een stuk stro tegen het steen houdt ontbrandt dit spontaan.

Op bovenstaande foto's is duidelijk te zien tot waar de lavastroom gekomen is bij de laatste erupties.

We beklimmen de Caldera (krater) Blanca. Het is een klim van 260 meter en het hoogste punt is 458 meter boven de zeespiegel. De bovenrand van de krater heeft een diameter van ongeveer 1.000 meter

Ik heb van alles geprobeerd om de krater in zijn geheel op de foto te krijgen maar ben hier niet in geslaagd. Hiervoor heb je ofwel een groothoeklens of een helikopter nodig.

Als we zowat het hoogste punt bereiken van de kraterwand trekt de lucht dicht en krijgen we zelfs een plensbui. Door de mist hebben we dan ook geen foto's kunnen nemen van het binnenste van de kleinere krater die zich net naast de Caldera Blanca bevindt.

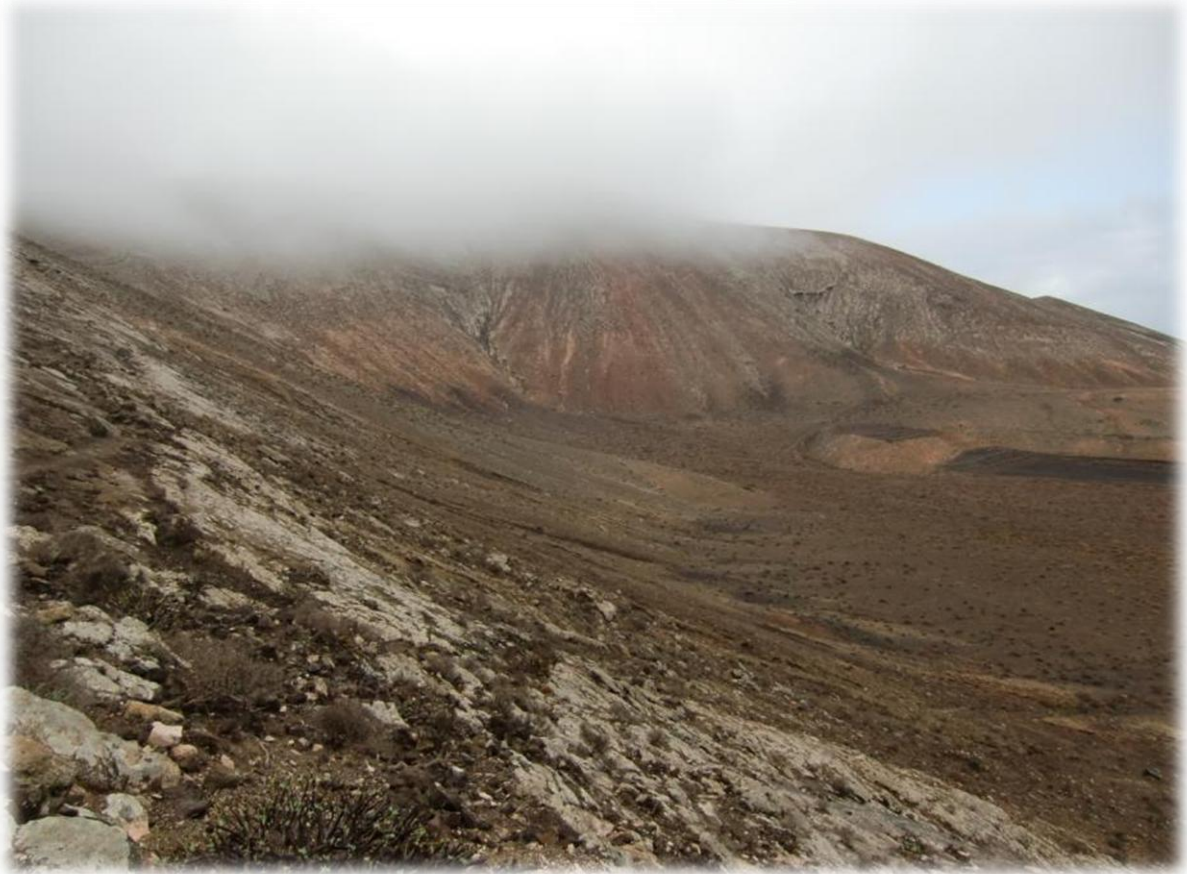

Het gebied beslaat ongeveer 51 vierkante kilometer. Het is ontstaan bij een uitbarsting in 1730. Er is nog steeds vulkanische activiteit in het gebied.

Na een plensbui van zowat een kwartiertje klaart de hemel terug op en schijnt de zon terug volop.

Af en toe komen we op een stukje weg speciaal aangelegd voor jeepsafaris of autorondritten voor toeristen.

Het nationaal park is vernoemd naar het eerste dorp dat tijdens de vulkaanuitbarstingen van 1730-1736 weggevaagd is. In totaal zijn tijdens deze zes jaar durende erupties maar liefst elf dorpen van de aardbodem verdwenen en is er maar liefst bijna honderdtachtig vierkante kilometer landoppervlakte voorgoed veranderd.

Deze uitbarstingen, die volgens de overleveringen startten op 1 september 1730, zijn de zwaarste die Lanzarote ooit meegemaakt heeft. In het jaar 1824 is er ook nog een uitbarsting geweest. Deze was echter veel minder intens dan de uitbarstingen in de achttiende eeuw.

Timanfaya is sinds 1968 een Spaans nationaal park en werd voor het publiek geopend in 1974. Het park geniet de hoogste graad van bescherming zodat het grootste deel niet toegankelijk is, behalve voor wetenschappelijk onderzoek.

In El Golfo bij het restaurant is een put van ongeveer acht meter diep, waarop permanent gebarbecued kan worden. Wanneer een emmer water in een gat in de grond wordt gegoten, spuit dat er als stoom met grote kracht uit.

In een van de baaien ligt het vol met afval dat van uit de zee is aangespoeld. Op de achtergrond rijdt er juist een jeep met toeristen voorbij.

Grote golven beuken hard tegen het puimsteen. Soms spat het water tot in ons gezicht. De nevel die op sommige foto's te zien is, is afkomstig van het opspattende water.

De Timanfayakrater is met 510 meter de hoogste. Behalve de dertig grote kraters zijn er nog meer dan honderd kleinere vulkaankegels. De gassen die bij de uitbarstingen vrijkwamen gaven de lavalagen verschillende, gele en roestrode tinten.